

MARTTI LUTHER

Siunauksesta

Kun nyt olen tehnyt selväksi sanan (“siunata”, toim. huom.) merkityksen ja sen erityisen käytön, on jo kiinnitettävä huomio siihen, mitä lisäksi sanotaan: “sinun siemenessäsi”. Kaikki sukukunnat siunaavat itseänsä, ylvästelevät ja kehuskelevat siitä, että ovat pelastuneet, siunatut ja täytetyt kaikilla hengellisillä lahjoilla. Mutta mitenkä? Omassa varassaanko? Eivät. He kerskailevat kuoleman voittamisesta, synnin hävittämisestä ja iankaikkisen elämän lahjoittamisesta, mutta eivät omien ansioidensa eikä oman vanhurskautensa tähden, vaan sinun siemenessäsi.

Tämä kaikki kurjien syntisten kunnia ja luottamus ei perustu siihen, että he olisivat itsessään kiitettäviä ja vanhurskaita; sen sijaan he kuuluttavat olevansa pyhiä, lunastettuja ja puhtaaksi pestyjä Kristuksen verellä ja siirretyt pimeyden valtakunnasta valkeuden valtakuntaan.

Juutalaiset sen sijaan tahtovat loistaa ja ylpeillä viisaudellaan, rohkeudellaan, väkevyydellään ja varoillaan; sitä ei kuitenkaan tämä siunauksen lupaus tarkoita. Se opettaa, että Herrassa on kerskailtava, niin kuin Jeremia 9. luvussa ankarasti korostaa vastoin juutalaisten alinomaista ja synnynnäistä ylpeyttä (9:24).

Samoin me torjumme myös teoissa puuhailijoidemme tyhjän luottamuksen, jonka he perustavat lupauksiinsa ja kartuusiolaisten tai minoriittien kaapuihin. Eihän pyhimpienkään, Pietarin eikä Paavalin, ole lupa kerskua teoistaan, vaikka herättäisivät kuolleitakin. Kieltäytyyhän Paavali kerskamasta farisealaisesta vanhurskaudesta ja muista lahjoistaan, joita hän filippiläisille mainitsee, siinä määrin, että hän “lukee kaiken sen tappioksi tuon ylen kalliin Kristuksen Jeesuksen, meidän Herramme tuntemisen rinnalla” (Fil. 3:8).

Kaikki kerskaus on siis pois suljettu tämän lisäyksenä olevan lausekkeen johdosta sinun siemenessäsi”. Tämä siemen torjuu kaikki muut siunaukset ja oman vanhurskauden kerskan ja suo meille hänen vanhurskautensa, siis “sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen joka on Jumalasta uskon perusteella” (Fil. 3:9). Kaikki pakanat saavat siis siunauksen, mutta eivät missään muussa kuin sinun siemenessäsi; hänessä ovat kaikki viisauden aarteet ja myös vanhurskauden, pyhyiden ja kaiken, mikä ikinä heissä ansaitsee ylistystä, sen kaiken he saavat tämän siemenen avulla.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24. Hämeenlinna 2005. s. 323. Suomenos Heikki Koskenniemi

Evangeliumin puhdas ja yksimielinen saarna kirkollisen yhteyden perustuksena — Augsburgin tunnustuksen 7. uskonkohta vedenjakajana STLK:n ja kansankirkon konservatiivien välillä

Augsburgin tunnustuksen 7. uskonkohdassa sanotaan: “Kristillisen seurakunnan todelliseksi yhteydeksi näet riittää se, että siinä evankeliumi yksimielisesti, puhtaan käsityksen mukaisesti saarnataan ja sakramentit Jumalan sanan mukaisesti jaetaan.” Opin puhtaus ja opillinen yksimielisyys olivat siis perustavia asioita uskonpuhdistuksen ja sen myötä syntyneiden luterilaisten seurakuntien kannalta. Voidaan jopa sanoa, että nämä asiat olivat ratkaisevia uskonpuhdistuksen syntymisen kannalta. Ilman opillisen puhtauden ja yksimielisyyden tarvetta ja valvomista uskonpuhdistus ajatuksenakin olisi ollut järjetön ja Luther kannattajineen olisivat voineet jäädä paavin alaisuuteen.

Jumalan sana kuitenkin opettaa sekä evankeliumin oikeaa oppia että yksimielisyyttä siinä opissa. Apostoli Paavali kirjoitti: “Minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.” (1 Kor. 1:10) ja “Minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.” (Room. 16:17) Kristuksen nimeen vedoten kehotettiin uskovia opilliseen yksimielisyyteen, sen valvomiseen ja vetäytymään pois toisin opettavista. Tämän perusteella uskonpuhdistuksen ja sen jälkeisen ajan uskolliset luterilaiset seurakunnat erottautuivat sekä roomalaiskatolisista että reformoiduista ja ovat valvoneet opillista yksimielisyyttä, Suomessakin vielä pitkään uskonpuhdistuksen jälkeen.

Niin selvä kuin opillisen puhtauden ja yksimielisyyden opetus Raamatussa ja luterilaisessa tunnustuksessa onkin, on juuri tämä asia ollut ja on yhä nykyään erottava tekijä seurakuntiemme ja kansankirkon konservatiivien välillä. Tästä on esimerkkinä ajankohtainen nimien kerääminen sen puolesta, että ne, jotka pitävät vääränä naisten toimimista saarnavirassa, voisivat kuitenkin toimia vapaasti kansankirkon piirissä. Taustalla on Espoon piispan Mikko Heikan johtaman työryhmän raportti, jonka soveltaminen voisi johtaa kurinpitotoimiin niitä pastoreita kohtaan, jotka eivät suostu yhteistyöhön naispastoreiden kanssa.

Piispa Heikan työryhmän esitystä vastustaa vetoamus ”Rakentavia ratkaisuja”, jonka tätä kirjoitettaessa on allekirjoittanut lähes 7000 henkilöä. Vetoamuksessa todetaan mm., että virkakysymys on raamattukysymys ja että siitä vallitsee erimielisyys. On siis ilmeistä, että allekirjoittavat katsovat opillisen erimielisyyden vallitsevan kansankirkossa. Tästä huolimatta vetoamus pyrkii siihen, että seurakunnallinen ja toiminnallinen yhteys säilyisi ja että seurakunnissa järjestettäisiin myös perinteisen virkakannan mukaisia virkaan vihkimyksiä ja jumalanpalveluksia. Kyse on siis pyrkimyksestä vakiinnuttaa erilaisten oppien olemassaolo kansankirkossa. Naisten toimimista saarnavirassa vetoamus ei vastusta. Todennäköisesti naisten saarnavirassa toimimisen kannattajat olisivat ilomielin allekirjoittaneet useimmat vetoamuksen pyrkimykset 20-25 vuotta sitten.

Vetoamuksen sisältö on jossain määrin erilainen kuin noin 15 vuotta sitten konservatiivien parissa vallinnut asenne. Muistan niitä aikoja hyvin, sillä osallistuin tuolloin kansankirkossa ollessani mm. Paavalin synodin toimintaan. Silloin saatettiin ehkä vielä perustellusti puhua naisten saarnavirassa toimimisen vastustamisesta tai ainakin sen suuntaisesta toiveesta. Nyt julkisuutta saanut vetoamus on erilainen ja paremminkin edustaa sopeutumista vakiintuneeseen tilanteeseen. Se, mitä tahdotaan rakentaa, on eri oppien pysyvä rinnakkaiselo seurakunnissa. Mutta tämä on aivan päinvastaista Raamatun opetukseen ja luterilaiseen uskonpuhdistukseen verrattuna.

Eri oppien rinnakkain eläminen saa vastakaikua myös sellaisilta pastoreilta, jotka tuskin lukeutuvat konservatiiveihin. Helsingin Sanomissa 15.4. oli pastori Heikki Palmun kirjoitus otsikolla: ”Kirkon tulisi tunnustaa mielipide-erot”. Kirjoituksen olennainen sanoma on, että yksimielisen totuuden julistamisen aika on ohi ja että kirkon tulee sallia merkittävisiä elämää ja oppia koskevia asioissa erilaisia näkökantoja.

Mitä seurakuntiemme tulee sanoa monenlaisten oppien sallimisesta? On huomattava, että asia ei ole uusi, itse asiassa eri suuntien olemassaolo on siitä jo vuosisatainen osoitus. Olipa opillinen moninaisuus uutta tai vanhaa, se on torjuttava, olipa tarkoituksena sitten tilan hankkiminen liberaalille tai konservatiiviselle toiminnalle. Yksimielisen evankeliumin

Job 19:21 -27, sen käännös ja merkitys

Jobin kirjan ruumiin ylösnousemusta koskevaan kohtaan Job 19:21–27 on tarjottu erilaisia käännöksiä. Toisissa käännöksissä ylösnousemuksen asia on selkeä, toisissa se jää hämäräksi. En selosta eri käännöksiä tässä yksityiskohtaisesti, vaan tarjoan seuraavassa oman käännökseni ja kiinnitän sitten huomiota joihinkin tärkeisiin asioihin ja käännöksen yksityiskohtiin.

Oma käännökseni

“Armahtakaa minua, armahtakaa minua, te minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on koskenut minuun. Miksi te vainoatte minua Jumalan tavoin ettekä saa kylläänne minun lihastani. Jospa minun sanani kirjoitettaisiin muistiin ja jospa ne piirrettäisiin kirjaan, kaiverrettäisiin ainiaksi kallioon rautatallalla ja lyijyllä. Mutta minä tiedän Lunastajani elävän ja hän on nouseva takaajana multien päälle. Ja sitten mi-

nut kiedotaan tähän nahkaani ja olen ruumiistani käsin näkevä Jumalan. Häntä minä saan katsella, silmäni näkevät hänet eikä hän ole minulle outo. Munuaiseni pakahtuvat sisimmäsäni.” Job 19:21–27.

Kovan kärsimyksensä keskellä Job saa lohdutusta siitä, että hänen Lunastajansa elää. Jobin autuuden toivo on Kristuksen ylösnousemuksessa. Se antaa varmuuden hänelle siitä, että hänkin saa nousta.

“Viimeinen” eli takaaja

Syntiinlankeemuksen tähden ihmisen pitää kuolla ja palata maan tomuun, mutta Lunastaja on nouseva tämän suuren hautausmaan eli maan tomun päälle “viimeisenä” tai “taaimmaisena” eli suomeksi sanottuna takaajana. Latalainen vanha Vulgata -käännös puhuu tässä viimeisestä päi-

ja Jumalan sanan totuuden julistamisen aika ei ole ohi. Niin ei ole lupa ajatella, sillä se olisi uskottomuutta Jumalaa kohtaan. On perusteltua sanoa tämä selvästi ja julkisesti, kun Suomen oloissa suuri joukko luultavasti enimmäkseen konservatiiveja puolustaa monioppisuuden vakiintumista. Mutta samalla on muistettava, ettei asia ole vaarallinen ensisijaisesti siksi, että sillä on paljon kannatusta. Monioppisuuden kannattaminen ja Jumalan sanasta irtaantuminen on oman sydämemme luontainen oppi ja siksi jatkuva kiusaus. On siis käännettävä Jumalan sanan puoleen, sen nojalla tunnustettava synnit synneiksi Jumalan edessä ja uskottava evankeliumin lupaus Vapahtajasta joka sanoo: “Jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.” (Apt. 10:43) Tämän yksimielisen ja muut pelastustiet sulkevan sanan varassa saamme omistaa rauhan ja iankaikkisen elämän sekä sen voimasta toimia uskollisesti ja johdonmukaisesti Jumalan sanan puhtaan julistuksen säilymiseksi ja enentymiseksi.

Kimmo Närhi

västä, mutta heprealaisessa alkutekstissä ei ole päivä sanaa. Job tunnustaa tässä itsensä Jumalan edessä syntivelalliseksi, mutta turvaa siihen, että hänellä on Lunastaja, joka maksaa hänen velkansa. Kun nyt tämä Lunastaja nousee multien eli maan tomun päälle, hänen on tarvinnut sitä ennen kuolla. Hän on asettunut meidän sijaamme, meidän syntivelkamme maksajaksi. Hän ei kuitenkaan jää hautaan ja kuoleman alle, vaan virkooa eloon, elää ja nousee ylös. Hän siis maksaa meidän syntivelkamme. Hän on lunastuksen eli velanmaksun takuumies. Heprea käyttää tästä takaajasta sanaa *ha'acharon*. Tämän sanan perusmerkitys on 'viimeinen', 'taaimmainen', 'takana oleva' eli tässä kuten kuuluisa Gesenius-Buhlin heprean sanakirja sanoo 'takamies', 'takaaja'.

Suomen "takaaja" sanalla on muu-

ten samantapainen takamiehen merkitysvivahde. Kun joku ottaa velan, takaaja asettuu takauksellaan hänen taakseen ja on valmis suorittamaan velan, jos velallinen ei pysty sitä maksamaan. Hän on viimeisenä vastuussa velan maksusta.

Job ymmärtää tuskansa keskellä, että Lunastaja on hänen takaajansa, se viimeinen lenkki, joka pitää. Ja tähän Kristuksen ylösnousemukseen perustuu Jobin ja kaikkien uskovien ylösnousemustoivo.

Ruumiista käsin vai ruumiista irti?

Eräät käännökset puhuvat siitä, että Jobilta "raastettaisiin" hänen nahkansa. Kuitenkin sanan tavallisin merkitys on 'kietoa', mikä on myös Lutherin käänös. Job ei siis puhu jakeessa 26 kuolemastaan, vaan ylösnousemuksesta. Hän sanoo lihastaan eli ruu-

mistaan *käsin* näkevänsä Jumalan. (Heprean *min* prepositiolla on myös merkitys 'jostakin käsin'.) Siten kohdan ymmärtävät vanhemmat käännökset, mm. Vulgata, Luther, Kuningas Jaakon käännös (KJV) ja Biblia. Joissakin uudemmissä käännöksissä ajatus on päinvastainen: "kun olen irti ruumiistani" (esim. KR 38; Jumalan kansan Raamattu/Saarnivaara; American Standard Version, Svenska Bibeln) ja "lihani on riistetty irti" (KR 92).

Jobilla oli suuret ruumiilliset tuskat ja hänen ihonsa oli paiseita täynnä. Selkeän vastakohdan tälle olotilalle antoi ylösnousemusvoivo. Kun se toteutuu, ruumiin tuskat ja raihnaisuus ovat poissa ja hän saa ruumiistaan käsin ilman tuskaa katsella Jumalaa.

Toivon tuoma ilo

Koko 27. jakeen olen ymmärtänyt puhuvan ylösnousemusvoivon tuomasta ilosta.

Se kertoo samasta, mistä Ps. 17:5: "Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itсени sinun muotosi katselemisella." Itse asiassa tämä 17. psalmi heijastelee tätä Jobin sanaa ja on sitä satoja vuosia nuorempi. Olen kääntänyt Job 19:27:n: "Häntä minä saan katsella omanani, silmäni näkevät hänet eikä hän ole minulle outo. Munuaiseini pakahtuvat sisimmässäni." Lauseen "Häntä minä saan katsella omanani" KR 38 kääntää: "Hänet olen minä näkevä apunani." Tekstissä ei ole kuitenkaan sanaa apu. Sen sijaan siinä on jonkun omaa, jollekulle kuuluvaa merkitsevä *l*-prepositio ja ensimmäisen persoonan suffiksi. Se on samaa, kuin Tuomas sanoi: "Minun Herrani ja minun Jumalani", mutta sil-

lä erotuksella, että Tuomas oli tässä maailmassa, Job taas puhuu siitä, kun hän on kirkkaudessa ja siellä omistaa Jumalan, Lunastajansa, korkeimpana aarteenaan ja iankaikkisen elämän leipänä ruumiinsa silmillä katsellen.

Munuaiset, kuten myös sydän tai sisin, ovat Raamatussa kuvaamassa ihmisen sisintä ja hänen tunne-elämänsä. Tässä Job ilmaisee suurta iloa ylösnousemusvoivon vuoksi. Sana, jonka olen kääntänyt 'pakahtumiseksi' merkitsee 'riutumista', 'ruhjoutumista' (Luther), 'näätymistä', 'ikävöintiä'. Lunastajan näkemisen luja toivo merkitsi Jobille voimakasta sisäistä ilon tunnetta kärsimysten keskellä. Tietysti siihen samalla liittyi haikeutta ja kaipausta sen vuoksi, että vielä täytyi kestää kärsimystä ja että sen toteutumista täytyi vielä odottaa. Myös omassa kielessämme esiintyy rinnan nämä kaksi vastakkaista asiaa, rikkoutuminen ja riemu, kun sanomme, että sydän pakahtuu riemusta.

Tämä Jobin kirjan kohta 19:27 ei ole kääntäjälle helppo. Sen kääntämistä helpottaa evankeliumin opin ja yleensäkin Raamatun tuntemus. Eräät käännösratkaisut ovat kuitenkin olleet seurausta ruumiin ylösnousemuksen kieltämisestä ja siitä, että on pidetty mahdottomana, että Jobilla olisi voinut olla sellainen usko kuin tämä kohta edellyttää, siis todellinen Kristus -usko ja usko ruumiin ylösnousemukseen ja sitä seuraavaan autuuteen. Tämä Jobin kirjan kohta on kuitenkin vahva todiste Vanhan liiton uskovien ihanasta toivosta, joka heillä oli tulevassa Messiaassa.

Markku Särelä

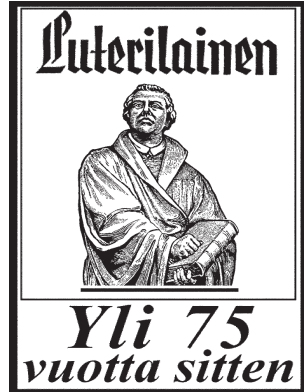
Alkusana (Vuodelle 1931)

Julkisen saarnaviran tehtävien tärkeydestä ja siunauksesta.

JATKOA EDELLISESTÄ NUMEROSTA

Ja nyt tulemme tämän alkusanamme varsinaiseen tarkoitukseen. Me olemme saaneet kokea, kuinka uskolliset jäsenemme ovat tunnustautuneet seurakuntiansa saarnaviran työhön ja sitä esirukouksillaan, samanmielisyydellä ja sydämellisellä uhratuvaisuudella tukeneet, ottaneet osaa yhteisiin murheisiin ja iloinneet ilon aiheista. Heikkouksia on ollut ja on edelleenkin molemmin puolin, mutta sittenkin olemme runsaasti saaneet kokea järjestetyn saarnaviran apua ja siunausta. Olemme säilyneet puhtaassa opissa ja sen tivaallisessa turvassa.

Siinä suhteessa on meillä kyllä jatkuvasti toivomisen varaa, että seurakuntalaistemme hajallaan asumisen tähden emme voi tarjota heille jatkuvaa jokaviikkoista saarnaviran hoitoa. Niinhän on asianlaita kaikkialla siellä, missä seurakuntalaisia asuu samaan tapaan. Tätä osittaista puutetta korjaavat seurakuntalaiset itse ravitsemalla itseään Jumalan sanalla joko yksityisesti tai yhteisiin lukujumalanpalveluksiin kokoontumalla. Näitäkin tilaisuuksia on saatu siellä täällä järjestetyiksi. Niinpä esim. kokoonnutaan eräällä

Luterilainen tammi-helmikuu 1931

paikkakunnalla säännöllisesti joka sunnuntai – milloin ei pastori ole saapunut paikkakunnalle – seurakunnan hallussa olevaan huoneistoon. Seurataan vartavasten laadittua lukujumalanpalveluskaavaa ja luetaan Lutherin saarna, kuten muuallakin on tapana. Syrjäisiäkin tulee joskus kuulemaan ja kyllähän se kannattaa, kun itse Luther kirjoitetun saarnansa kautta puhuu seurakunnalle. Ja missä tähän tapaan voidaan sopivasti toimia, on siitä suurta apua saarnaviran hoidolle, samalla kun maallikkosaarnaamisen vaaroja vältetään, ja se tuottaa runsasta siunausta halullisille kuulijoille. Olemme tätä kaikkea saaneet kokea.

Kun olemme tässä kirjoituksessamme kertoneet toistenkin uskonveljien toiminnasta verraten sitä omaamme, niin sallittaneen meidän poiketa heidän luonaan nytkin. Ja tällä kertaa siirrymme ensin 60 vuotta taaksepäin ajassa ja kiinnitämme huomiotamme syyskesällä 1871 syntyneisiin ensimmäisiin vapaisiin luterilaisiin seurakuntiin *Saksissa*, joista jo yllä on ollut puhe. Näitten uskollisten mukana ei ollut valtiokirkosta eronnut ainoata-

kaan pastoria. Jotkut jo ajattelivat “maallikko-saarnaajien” kutsumista apuun. Mutta toiset sydämellisesti varoittivat niin tekemästä. Näistä neuvotteluista on säilynyt eräs kirje, jossa toisen seurakunnan johtomies suorastaan sanoo, että silloisena aikana ei kukaan vakaa kristitty rohkenisi ottaa sellaista tehtävää vastaan, jonka taitamattomasta hoitamisesta seuraisi sitä ankarampi tuomio. Hän kehoittaa pitämään yksinkertaisia lukujumalanpalveluksia ja huomauttaa: “lue aivan yksinkertaisesti saarna, laulakaa virsi tai useampia ja sen jälkeen menkään kukin kotiinsa osoittautukoon oikeaksi luterilaiseksi jokapäiväisessä elämässä – – – Jos syntynyt lapsesi tulee kuoleman sairaksi, niin voit sinä sen hätäkasteella kastaa. Sinä et näy olevan oikein selvillä siitä, mitä hengellinen pappeus merkitsee. – – – On useita esimerkkejä kirkkohistoriassa siitä, kuinka “maallikot”, jotka ovat järjestäneet kirkollista toimintaa, ovat hengessä alkaneet, mutta vähäisin, perin vähäisin poikkeuksin lihassa päättäneet ja kuinka tulos on ollut tuhoisa, kun he eivät ole tunteneet perkeleen juonia; ja he ovat sen kautta Kristuksen asiaa paljon enemmän vahingoittaneet kuin hyödyttäneet” (M. Willkomm, *Eine kleine Kraft* s. 46-47). – Nämä yksinkertaisen “maallikon” varsin rauhalliset ja varsin vakuuttavat sanat ansaitsevat paljon huomiota osakseen ja varmaan myös suuresti vahvistavat meidänkin seurakuntiemme jäseniä ja vastaavat heidän kokemuksiaan. – Nuo seurakunnat eivät sitten turvautuneetkaan “maallikkosaarnaajaan”, vaan järjestivät lukujumalanpalveluksia, joitten avulla ne kestivät tuon aran ja vaikean alku-

ajan, kunnes vasta noin 11/2 vuoden kuluttua saivat julkisen saarnaviran hoitajan eli pastorin palvelusta ja kohta sen jälkeen oman pastorin. – Ja vieläkin me pyydämme ystävällistä lukijaa seuramaan meitä siihen saliin, jossa *Ranskassa* toimivan meikäläisen kirkon ensimmäinen alkujoukko koontui Mülhausenin kaupungissa (v. 1904). Valtio Kirkosta eroamisen kannalla oli ensin näyttänyt olevan koko suuri joukko. Mutta kun ratkaiseviin toimenpiteisiin piti ryhdyttämän, niin ei ollut varmoja miehiä kuin kolme ainoastaan. Kuitenkin toivottiin vielä suurempaa joukkoa mukaan. Jo ennen lopullista eroa ryhdyttiin pitämään omia lukujumalanpalveluksia. Vuokrattiin sali, johon olisi mahtunut 200 henkilöä. Saapui vain 3 miestä ja yksi tyttö. Mutta uskolliset jatkoivat jumalanpalveluksiaan ja vain vähässä määrin suureni joukko. Erottuaan valtiokirkosta nämä kristityt jatkoivat tällaista kokoontumistaan, kunnes vähitellen saivat saksalaisten uskonveljien avulla järjestetyksi seurakuntansa saarnaviran hoidon. – Nämäkin esimerkit osoittavat, kuinka suurta siunasta ja apua on ollut tällaisista lukujumalanpalveluksista, joitten toimeenpanemisen kautta on päästy onnellisesti niitten karien ohi, joihin toiset “maallikkosaarnaajineen” ovat sortuneet.

Mutta palataksemme oman toimintamme piiriin – samalla, kun voimme Jumalaa kiittäen iloita siitä, että olemme näin voineet toimia ja vahvistua uskossa sekä voitollisesti kestää monissa taisteluissa saaden hyvällä omallatunolla säilyttää puhtaan opin ja oikean uskon, emme saa unohtaa sitä, että

meillä itsellämme ja tulevilla polvilla samoin olisi jatkuva julkisen saarnaviran apu saatavissa. Emmekä me tiedä, milloin Jumala näkee hyväksi kutsua Jumalan lasten lepoon paraikaa toimivia palvelijoitansa. Eivät siinä tule kysymykseen vain vanhukset, vaan myös keski-ikäiset ja nuoret sen mukaan kuin Jumala vain tahtoo. On siis meilläkin joka aika täysi syy ruukoilla, että Jumala tässäkin meitä armollisesti auttaisi lähettäen jatkuvasti työväkeä eloonsa. Hän tahtoo kuitenkin auttaa meitä meidän toimiamme siunaten ja sen tähden kristityt eivät jää toimettomina Jumalaa kiusaamaan, vaan ryhtyvät niihin toimenpiteisiin, joihin he kykenevät ja jotka tarkoittavat myös tärkeimmän seurakunnallisen viran uskollisen ja riittävän hoitamisen jatkumista. Vasta hätätilassa saamme ajatella, että voisimme turvautua ulkomaisten uskonveljiemme pastoreihin.

Meidän olisi saatava omasta keskuudestamme nuoria sopivia miehiä opin tielle ja valmistumaan seurakuntien saarnavirkkaa varten. Ainahan asia

puun latvasta katsottuna näyttää saavuttamattomalta, mutta pikkupoikia kaikki muutkin pastorit ovat aikansa olleet – ei kukaan ole pappi syntyisään. Päinvastoin on meidän rohkaistava hurskaita ja muuten sopivia nuorukaisia ottamaan huomioon myös saarnaviran tosin vaikeaa, mutta jaloa tointa. Vaikkakaan ei ketään saa siihen pakottaa eikä kehenkään nähden edeltäpäin tiedä seurakunnan mieltä, niin siellä, missä ensin etsitään Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, myös tunnustetaan, että saarnaviran tehtävät ovat niitä kaikkein tärkeimpiä tehtäviä maailmassa. Ja silloin voidaan mahdollisesti valmistaa kodissa lapselle polkua ja nuorukaiselle tietä kohti tätä kutsumustehtävää. Mutta tässä kysytään myös nuorten puolelta uhrauksiin altista mieltä, joka ei kysy ensi sijassa elämänkutsumuksesta koituvaa ajallista hyötyä ja mukavuutta, vaan joka myös tahtoo näitä etuja uhrata sie-lujen autuuden tähden. Kaikista tällaisista uhrauksista luvataan 100 kertaista palkkaa, mutta sitä ottaa huomioon vain lapsenmielinen usko, joka tuntee

hänet, jonka omat ovat taivaat ja maa. Emme tällä suinkaan tarkoita panna taakkaa niitten omilletunnoille, jotka hyvällä omallatunnolla ja luonnonlahjojensa mukaan ovat valinneet toisen elämänsä uran. Eihän kaikkien sopusikaan valmistua saarnavirkaan. Mutta jos olemme näistä asioista oikein tietoisia, niin me voimme ehkä ohjata, auttaa ja tukea lasten ja nuorten askeleita myös Jumalan valtakunnan työvainiolle. Jumalan kädessä kaikki tällaisetkin asiat ovat, mutta meidän ihmisten kautta Jumala nämäkin tehtävät toteuttaa.

Ehkä Jumala jo on katsonut meidänkin kohdallamme työhönsä soveliaita nuoria taimia. Meidän tehtävämme on vaalia niitä myös juuri tätä tehtävää varten, vaikkemme tiedäkään, kuka siihen voi olla kyseessä. Kodit kasvattavat näitä Jumalan taimia ja seurakuntalaisten keskuudessa ne myös esiintyvät. Varokaamme, ettemme huolimattomuutemme tai varomattomuutemme kautta turmele niitä ja ettemme peloi ta ketään pois antautumasta tähän kutsumustyöhön.

Saanemme siitakin esittää esimerkin. Tapasimme aikanaan erään saksalaisen uskonveljiemme pastorin pojan. Hän oli jo miehen iässä, mutta vasta silloin hän opiskeli saarnaviran tehtäviä varten. Hän kertoi syynkin tähän. Isänsä oli saanut koko elämänsä ajan taistella seurakunnassaan ilmenneitä kiusanhenkiä vastaan – siinä määrin, että hänen poikansa sai kammon saarnaviran tehtäviä kohtaan. Hän antautuikin sitten käytännöllisiin tehtäviin – tuli pankkivirkailijaksi. Mutta hän sai sitten aikanaan kirjeen Amerikasta, joka lopultakin aiheutti sellaisen muutoksen hänen elämäänsä, että nyt hän

toimii yhden seurakunnan pastorina. Hän oli kirjoittanut kuvauksen saksalaisista oloista erääseen amerikkalaisen uskonveljiemme maalliseen lehteen. Tuo kirjoitus oli siinä määrin miellyttänyt erästä varakasta, lapsetonta pariskuntaa, että he päättivät kustantaa tuon kirjoittajan jumaluusopilliset opinnot. Tuo kirje toi tiedon tästä lupauksesta. Tämä yllättävä tarjous oli niin selvä käsky tälle nuorelle miehelle, joka aikanaan oli kyllä ajatellutkin saarnaviran tehtäviin valmistua, ettei hän enää voinut siitä kieltäytyä. Opiskeltuaan saksalaisten uskonveljiemme jumaluusopillisessa korkeakoulussa hän sitten sai seurakunnan kutsun pastorinvirkaan, jota hän nyt hoitaa. – Tämä tositapaus kelpaa meille varoitukseksi ja opetuksiksi enemmän kuin yhdessä merkityksessä.

Olkoon tänäkin vuonna kristittyjemme esirukouksen ja toiminnan aiheena kaikin tavoin edistää Jumalan asettaman saarnaviran jatkuvaa uskolista hoitamista seurakunnissa. Sen kautta autamme evankeliumin kallista asiaa omassa keskuudessaamme ja koko kristikunnassa. Tässä Jumala armollisesti meitä auttakoon!

A.A.W.

HYVÄ PAIMEN

Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.

Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

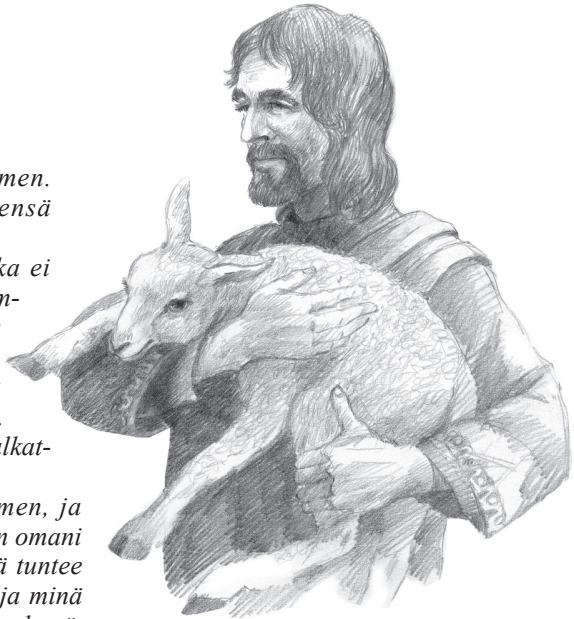
Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.

Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisini. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itseltäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni."

Niin syntyi taas erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden. Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?" Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi. Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä. Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."

Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä." Joh. 10: 11-30

VESA

KESÄ 2006

LUTERILAINEN - LASTENOSASTO

Olet kastettu

Pastorin kirje

Keväällä tai alkukesällä vietetään helluntaita. Silloin muistellemme, kuinka Uuden liiton seurakunta syntyi. Jeesus oli luvannut opetuslapsilleen Pyhän Hengen. Heidän piti odottaa lupauksen täyttymistä Jerusalemissa. Helluntaipäivänä lupaus täyttyi. Eri kieliä puhuvat ihmiset saivat kuulla evankeliumia omalla kielellään. Apostolit, jotka pääsiäisen jälkeen olivat olleet peloissaan, julistivat Jumalan sanaa rohkeasti. Kaikkien tuli tunnustaa syntinsä Jumalan edessä ja uskoa Jeesukseen.

Kun apostolit julistivat, moni kuulija tunsu piston sydämessään, toisin sanoen käsitti olevansa Jumalan edessä syntinen. Niinpä he kysyivät: ”Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?” (Apt. 2:37) Apostoli Pietari sanoi:

”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntyenne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Apt. 2:38,39) Tuona päivänä noin 3000 miestä kastettiin.

Sinutkin on kastettu. Kun olit pieni, Jumala antoi kasteessa sinullekin uskon ja Pyhän Hengen lahjan. Hän otti sinut synnin vallasta armon ja iankaikkisen elämän valtakuntaan. Kasteessa sinulle annettiin omaksi se, mitä Vapahtaja on ristillä ja ylösnousemuksessaan tehnyt. Hän on maksanut syntisi ja avannut sinullekin tien iankaikkiseen elämään. Kun uskot Jeesukseen omana Vapahtajanasi ja turvaat kasteeseesi, saat rauhan sydämeesi, olet Jumalan lapsi ja perit iankaikkisen autuuden. Lapsi haluaa myös osoittaa rakkautta isälleen. Niinpä kaste ja usko Jeesukseen on myös voimanlähde, kun tahdot elämässäsi toteuttaa Jumalan tahtoa ja välttää synnin teitä.

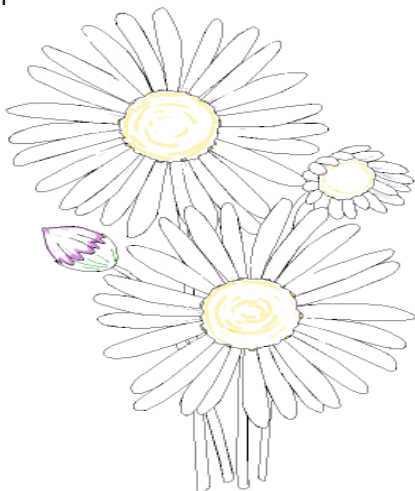
Pyhä kaste on paljon muuta kuin vain kerran tapahtunut asia monta vuotta sitten. Siinä Jumala on tehnyt kanssasi armoliiton ja antanut sinulle kaiken sen, mitä tarvitset pelastuaksesi taivaan kotiin. Muistathan kiittää Jumalaa kasteestasi ja turvata joka päivä Vapahtajaasi.

Kimmo Närhi

VÄRITYSKUVA

Tässä on kukkakimppu äidille.
Väritä se.

Äitienpäivä mummon lapsuudessa

Kun mummo oli pieni koululainen, oli tapana, että koulussa äidille tehtiin äitienpäiväkortti. Äitienpäivän aamuna se sitten ojennettiin äidille sini- tai valkovuokkojen kera riippuen siitä kumpia metsästä löytyi. Äidille keitettiin aamukahvi.

Sitten lähdettiin äidin kanssa koululle, missä oli järjestetty koko kylän yhteinen äitienpäiväjuhla. Sinne mentiin juhlamekossa. Se oli kevään ensimmäinen kerta, kun saatiin laittaa polvisukat jalkaan.

Me oppilaat esitimme ohjelmaa: Lauloimme: "Oi Jeesus siunaa äitiä, suo hänle rauhan päiviä..." Ja sitten oli keijuleikki ja kaunis runokin.

Opettaja puhui kauniisti siitä, miten suuri Jumalan lahja on oma äiti.

Lopuksi oli vielä tarjoilua kaikille, kakkuja ja pikkuleipiä. Se päivä oli suuri juhla koko kylässä.

Tuula-mummo

Kiitos, Herra, äidistä!

Siunaa äitejä ja lapsia!

*"Ota lapsen hartahin rukous!
Se on voimakas onnen toivotus,
Sen siivet pilvien taakse kantaa,
Se antavi sen, mitä en voi
 antaa."*

Pyhäkoululauluja

Tutkimme Raamattua

Raamatussa sanotaan meille: ”Jokainen Raamatun kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta.” Raamattu on siis kokonaan totta, koska se on Jumalan sana, Jumalan ilmoitus meille ihmisille. Se voi tehdä meidät viisaiksi, niin että pelastumme uskon kautta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa.

Jeesus täytti Jumalan lain meidän puolestamme, koska me syntisinä ihmisinä emme voineet sitä täyttää. Hän sovitti täydellisesti kaikkien synnit – ”Se on täytetty”, hän sanoi. Se tapahtui Jerusalemissa Golgatalla ristinpuulla, jossa hän kärsi ja kuoli koko maailman syntien tähden. Hänet haudattiin,

Yhdistä tavut, niin saat Jeesuksen sanat. Joh.14:6

mutta kolmantena päivänä hän nousi ylös kuolleista. Hän ilmestyi opetuslapsilleen vielä neljäkymmenen päivän aikana puhuen Jumalan valtakunnasta. Sitten hänet otettiin ylös taivaaseen opetuslasten nähdessä hänen kohottamisensa ja pilven, joka vei hänet pois heidän näkyvistään. Hän tulee sieltä vielä kerran tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Kaikki silmät saavat nähdä hänet. Muistele, mitä sanotaan uskontunnustuksessa, jonka luemme jumalanpalveluksessa.

Onnellinen on se poika ja tyttö, joka jo lapsuudestaan saakka on oppinut tuntemaan Raamatun kirjoituksia. Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma. Älä anna koskaan kenenkään viettellä itseäsi luopumaan Raamattusta. ”Jeesus asu minussa, pysyä suo sinussa!”

EP

Tutkimme psalmeja

Tunnet varmaan Raamatusta jonkin psalmin, esim 23. Näin se alkaa:

"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu."

Ehkä myös kiitospsalmi 103 on sinulle tuttu.

"Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä.

Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt,

hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi..."

Entä sitten lyhyt psalmi 121, jossa puhutaan Jumalan varjeluksesta.

"Matkalaulu.

Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu?

Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torju.

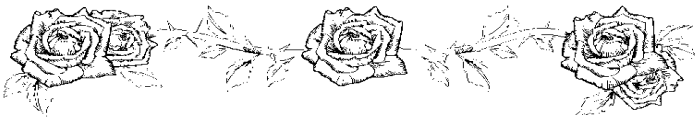
Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torju eikä nuku.

Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi.

Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä.

Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.

Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti."

Aamurukous

*Kiitos, Jeesus,
enkelistä
luona uneni,
hän mua
yössä pimeässä
hyvin varjeli.*

*Rakas Jeesus,
enkelisi
vielä suojani
anna olla
päivälläkin,
aina luonani.*

VA

Tutkimme Sananlaskujen kirjaa

Sananlaskujen kirja löytyy heti psalmien jälkeen Vanhassa Testamentissa. Alkulauseessa sanotaan: ”Salomon, Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskut, viisauden ja kurin oppimiseksi.” ”Herran pelko on viisauden alku, hullut pitävät halpana viisauden ja kurin. Kuule, poikani, isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi opetusta, sillä ne ovat ihana seppäle sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi.”

Avataanpa Sananlaskujen kirja ja katsotaan, mitä sieltä löytyy meille kaikille varoitukseksi, avuksi ja rohkaisuksi.

Monet vanhemmat ovat nykyisin Suomessakin hyvin huolestuneita, kun tiedotusvälineet kertovat nuorten ja lasten ongelmista. Onhan selvää, että jos Jumalan sana hyljätään kodeissa, avataan samalla ovi pahan voimille. Silloin ei auta, vaikka koti olisi kuinka varakas, nuoret lahjakkaita, lapset terveitä ja reippaita, jos tärkein elämästä puuttuu: usko Jumalaan ja Vapah-tajaan. Herra Jeesus sanoo: ”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. Mark.16

Millaisia ovat jumalattomat?

Jumalaton ihminen ei välitä Jumalan sanasta. Jumalaton ei usko Jeesukseen. Siksi sanotaan:

”Jumalattoman tie on Herralle kauhistus”. (Snl.15:9) ”

Älä lähde jumalattomien poluille, älä astu pahojen tielle.”(Snl.4:14).

”Jumalattoman ihmisen kuollessa hukkuu hänen toivonsa.” (Snl.11:7)

Valitse oikein ystäväsi!

Sananlaskuissa kehoitetaan valitsemaan oikein ystävät.

”Älä kadehdi pahoja ihmisiä, äläkä

halua heidän seuraansa. Sillä heidän mielensä miettii väkivaltaa ja heidän huulensa haastavat turmiota.” Snl. 24:12

”Aja pois pilkkaaja, niin poistuu tora ja loppuu riita.” Snl.22:10

”Älä rupea pikavihaisen ystäväksi äläkä seurustele kiukkuisen kanssa, että et tottuisi hänen töihinsä ja saattaisi sieluasi ansaan.” Snl.22:24

Varo myös humalaisia:

”Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä, ei ole viisas kukaan, joka siitä hoipertelee.” Snl.20:1

Harkitse sanottavasi!

Kiitetään niitä, jotka ”sydämen puhtautta rakastavat ja joilla on suloiset huulet.” Varmaan tässä tarkoitetaan puhtaita puheita. Toisaalla näet varoitetaan kavalista ja riettaista puheista, myös sellaisista, joissa iloitaan pahan-teosta.

”Kultaomenoita hopeamaljassa ovat sanat, sanotut aikansa.” Snl. 25:11

Kunnioita vanhempiasi!

Nuorten suhde vanhempiin, neljän kaskyn noudattaminen, tulee sananlaskuissa usein esille. Varoitetaan niitä, jotka halveksivat, jopa pilkkaavat isäänsä ja pitävät halpana asiana totella äitiänsä. Snl.20:20 Sanotaan myös:

”Jota Herra rakastaa, sitä hän rannaisee, niin kuin isä poikaa, joka on hänelle rakas.” Snl.3:12

”Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta kuriton poika on äitinsä häpeä.” Snl.29:25

”Joka ottaa isältänsä ja äidiltänsä ja sanoo: ”Ei ole synti, se on jo tuhontekijän toveri.” Snl.28:24

Karta pahaa ja opi oikeaa nöyryyttä!

”Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu.” Snl.1:10

Ylpeys ja itserakkaus turmelee ihmisen elämää.” Jumala on ylpeitä vastaan,” todetaan toisaalla Raamatussa.

”Ylpeys käy lankeemuksen edellä.” Snl.16:18

”Ihmisen alentaa hänen ylpeytensä.” Snl.29:23

”Kehukoon sinua toinen, ei oma suusi, vieras, eikä omat huulesi.” Snl.27:2

”Näitä kuutta Herra vihaa: ylpeitä silmiä, valheellista kieltä, käsiä, jotka vuodattavat viatonta verta, sydäntä, joka häijyjä juonia miettii, jalkoja, jotka kiiruusti juoksevat pahaan, väärää todistajaa, joka valheita puhuu, ja riidan rakentajaa veljesten välillä. Snl.6:16-19

Luota Herran apuun

Entä jos olet joutunut kärsimään vääryyttä? ”Älä sano: minä kostan pahan. Odota Herra, hän auttaa sinua. Snl.20:22 ”Mielensä hillitseväinen on parempi kuin kaupungin valloittaja.” Snl.16:32

Näin onnistut työssäsi

”Heitä työsi Herran haltuun, niin sinun hankkeesi menestyvät.”

”Vain hyödyksi ovat ahkeran ajatukset, mutta kaikki touhuilijat saavat vain vahinkoa.” Snl.21:5

Sanotaan, että laiskan kädet eivät tahdo tehdä työtä ja kehotetaan: ”Mene, laiska, muraahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu.” Snl.6:6

Mitä ulkonäkö merkitsee!

Nuoret varttuvat ja kasvavat aikuisiksi. Heitä muistutetaan: ”Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee.” ”Ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen”, sanotaan Raamatussa.

”Pettävä on sulous, kauneus katoavainen. Ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää.” Snl.31:30

****

Niin lapset, nuoret, aikuiset – me kaikki – tarvitsemme jatkuvasti Jumalan armoa ja anteeksiantamusta. Sananlaskut ohjaavat meitä rukoukseen, jota välttämättä tarvitsemme. Esimerkiksi näin: ”Kahta minä sinulta pyydän, älä niitä minulta koskaan kiellä, kuolemani saakka: Vilppi ja valhepuhe pidä minusta kaukana. Älä köyhyyttä, älä rikkautta minulle anna. Anna minulle ravinnoksi määräosani leipää, etten kylläisenä tulisi kieltäjäksi ja sanoisi: ”Kuka on Herra?” ja etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi Jumalani nimeä vastaan.” Snl.30:7-9

”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty. Mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.” Snl.28:13 ”Joka painaa mieleensä sanan, se löytää onnen, ja autuas se, joka Herraan turvaa.” Snl.16:20

EP

Toukotöiden aika

On tullut kevät! On tullut kylvön aika. Muistamme Jeesuksen vertauksen kylväjästä. Näin hän kertoi:

“Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.

Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät sen.

Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon nousua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui.

Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää.

Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja kuuteenkymmeneen ja sataan jyvään asti.”

Ja hän sanoi: “Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.”

Mark.4:3-9

Kesän leirit kutsuvat!

Lastenleiri Siitamajalla 13.-18.6.2006

Mitähän viereisessä kuvassa tapahtuu? Se ehkä selviää leirillä.

Tervetuloa!

Kylväjä heittää siemenet pellolle vakastaan. Osaatko tähän liittyvän laulun? Sitä lauletaan varmasti tänäkin vuonna kesäleirillä.

Lasten raamattuleiri ja esirippikoulu

Orivedellä, Siitamajalla 13.-18.6.2006

Orjuudesta vapauteen

Päiväohjelmat:

Ti 136. 17.00 Ruokailu
18.00 Avaus
19.00 Iltahartaus
20.00 Iltapala

Ke-la 08.45 Aamuhartaus
09.10 Pastorin tunti
10.00 Oppitunti 1, ohjaajat
11.00 Virsitunti
12.30 Oppitunti 2, ohjaajat
13.30 Askartelua, liikuntaa
16.30 SK-laulutunti
19.00 Iltahartaus ja iltaohjelm

Su 18. 08.45 Aamurukous
10.00 HPE
12.00 Jumalanpalvelus ja päätösjuhla

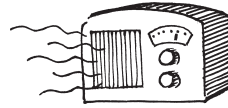
Mukana ovat mm. pastorit Rupert Efraimson, Markku Särelä ja Kimmo Närhi. Ohjaajina, emäntinä ja muissa tehtävissä todella mukavaa joukkoa. Oppitunneilla käsitellään Vanhan testamentin kertomuksia siitä, kuinka Jumala Mooseksen välityksellä johdatti Israelin kansan Egyptin orjuudesta luvattuun maahan.

Siitamajan ympäristö on kaunista seutua. Leirisauna lämpiää järven rannalla. Muuten väliajoilla leikimme, pelaamme, askartelemme ja teemme kaikkea muuta mukavaa. Tule mukaan ja tuo ystäväsikin. Leirimaksu on vain 48 euroa, joka peritään samasta perheestä korkeintaan kahdesta lapsesta.

Ilmoittaudu viimeistään keskiviikkona 8.6. pastori Kimmo Närhille, Rajakatu 7 15100 Lahti, puh. 03 - 7823 097, 040 - 756 7659, sähköposti "kimmo.narhi@luterilainen.com".

Kaste

Sarjamme kristillisen uskon keskeisimmistä kohdista jatkuu. Tällä kerralla tarkastelemme, mitä tunnustuksellinen luterilaisuus opettaa kasteesta.

**RADIO
lähetys**

Radio Moreeni 8.3.1997

Kysymys: Kristillinen usko on sydämen turvautumista Kristukseen ja hänen sovitustyöhönsä. Kaste näyttää ulkonaiselta asialta. Millä perusteella kaste on uskon kannalta tärkeä?

Vastaus: Kaste on tärkeä sen tähden, että siihen liittyy Jumalan käsky ja lupaus. Kun Vapahtaja lähetti opetuslapsensa tekemään lähetystyötä, hän sanoi: “Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalle heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heidät pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää.” (Matt. 28:19,20) Tämä kohta sisältää hyvin paljon. Siinä on selvä käsky kastaa. Tuo lahja kuuluu kaikille kansoille. Kastaminen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen merkitsee, että Jumala itse on varsinainen kasteen antaja. Se ei siis ole sen paremmin kastajan kuin kastettavankaan oma teko, vaan Jumalan lahja. Kastetta seuraa sitten kristillinen opetus.

K: Pelastuuko kastettu ilman muuta? Tarvitaanko uskoa ollenkaan?

V: Raamattu opettaa sekä kasteen että uskon tarpeellisuutta. Jeesus sanoo: “Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu.” (Mark. 16:16) Usein tuo kohta käännetään: “Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu.” Kreikan kielen mukaisesti mainitsemani käännönsä “on kastettu” on perusteltu. Tässä ei opeteta kasteen ja uskon ajallista järjestystä, vaan sitä, että tavallisissa tapauksissa ne molemmat kuuluvat kristitylle.

Seikkaperäisemmin Raamattu opettaa kasteen ja uskon välisestä suhteesta Kolossalaiskirjeessä: “Kristuksessa te myös olette ympärileikatut, ette käsin tehdyllä ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin poisriisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.” (Kol. 2:11,12) Kaste siis vaikuttaa uskon.

Raamatun opetuksen nojalla voimme todeta: “Kaste ei nojaudu ihmisen uskoon, vaan usko nojautuu kasteeseen.”

K: Uskonelämän kannalta hyvin tärkeitä asioita ovat uudestisyntyminen ja syntien anteeksiantamus. Miten kaste liittyy näihin asioihin?

V: Raamatun mukaan kaste vaikuttaa sekä uudestisyntymisen että syntien anteeksiantamuksen. Vapahtaja opettaa tätä vastakohtan kautta: “Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.” (Joh. 3:5,6) Hän liittää Hengestä syntymisen vedestä syn-

tymiseen eli kasteeseen. Apostoli Paavali opettaa samaa asiaa suorasanaisesti: "Kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkkaus ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta." (Tiit. 3:4,5)

Uudestisyntymisen peso eli peseminen liittyy veteen ja kasteeseen, johon Vapahtaja viittasi. Kasteessa Jumala myös lahjoittaa Pyhän Hengen.

Kasteessa ihminen myös saa syntinsä anteeksi. Se käy ilmi seuraavista Raamatun opetuksista: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntyenne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Apt. 2:38,39) Paavali sanoi syntiensä tähden hätääntyneelle vanginvartijalle: "Mitä viivyttel? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi." (Apt. 22:16) Korinttolaisille hän kirjoitti: "Te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä." (1 Kor. 6:11)

Syntien anteeksiantamus sisältyy myös Paavalin opetukseen: "Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?" (Room. 6:3) Kristuksen kuolemaan kastaminen merkitsee sitä, että kastettu saa Vapahtajan kuoleman tuottaman hyödyn, nimittäin syntien anteeksi.

K: Kaste antaa siis valtavan suuret lahjat. Tarvitaanko pelastukseen ylipäänsä muuta kuin kasteessa annettu siunaus?

V: Apostoli Pietari sanoo hyvin lohdullisesti: "Vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena - joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon liitto Jumalan kanssa - Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta." (1 Piet. 3:21) Tämä kohta osoittaa valtavan tosiasian: kaste pelastaa. Pelastumme yksin armosta. Siis kaste on Jumalan armollinen ja pelastava teko meille. Jumalan armo, jonka hän ilmaisi Vapahtajan sovitustyössä, kaste ja pelastus kuuluvat yhteen. Tästä syystä sanomme kastetta armonvälineeksi: Jumala antaa siinä pelastavan armonsa.

On tärkeää huomata, että uskon kautta pelastuminen ja armosta pelastuminen kuuluvat yhteen. Raamattu sanoo: "Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta." (Room. 4:16) Usko siis kuuluu samaan kokonaisuuteen kuin armo ja kaste. Niitä ei saa laittaa toistensa vastakohtiksi. Tältä pohjalta sanomme, että jokainen, joka usko Kristuksen sanat ja lupaukset, omistaa ne lahjat, jotka kaste antaa.

Toiselta puolen se, joka ei usko ei myöskään pelastu, vaikka olisikin kastettu. Raamatussa on esimerkkejä ja varoituksia uskosta lankeamisesta. Kastetunkin on mahdollista langeta epäuskoon. Siinä tilassa ei kaste häntä hyödytä. Kuitenkin hän saa palata uskoon ja turvautua samaansa kasteeseen.

K: Tunnustuksellisessa luterilaisessa kirkossa on käytössä lapsikaste. Mitä sanomme niille, jotka eivät kasta lapsia ja väittävät sitä jopa Jumalan sanan vastaiseksi?

V: Edellä olemme voimakkaasti korostaneet, että kaste ei ole ihmisteko, vaan Jumalan lahja. Tämä jo yksistään on merkittävä näkökulma. Jumala voi antaa lahjansa yhtä hyvin lapsille kuin aikuisillekin.

Lisäksi lapset tarvitsevat kastetta. He syntyvät perisyntinä vailla uskoa ja luottamusta Jumalaan. Heitä koskevat Raamatun totuudet: “Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.” (Job 14:4) ja “Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt.” (Ps. 51:7) Näissä kohdissa ei ole puhe mistään erityisen syntisistä ihmisistä, vaan koko maailmaa koskevasta turmeluksesta.

Kaikkia ihmisiä, myös lapsia, koskevat sanat: “Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen.” Lapset tarvitsevat välttämättä puhdistuksen synnistä ja uskon.

Monet väittävät, että pienet lapset eivät voisi uskoa. Tämä on kuitenkin vastoin Vapahtajan sanoja. Jeesus sanoo: “Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.” (Matt. 18:5,6) Luukkaan evankeliumissa puhutaan aivan pienistä lapsista, jotka Kristus asettaa esikuvaksi Jumalan valtakunnan omistamiselle: “He toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä ja sanoi: “Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkään estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta. Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.” (Luuk. 18:15-17) Koska lapset tarvitsevat uskon ja pelastuksen ja koska Jumala antaa nämä lahjat kasteessa, ei ole mitään syytä kieltää lasten kastamista. Kun pidämme kiinni siitä, että Jumala eikä ihminen itse vaikuttaa uskon ja että hän voi sen vaikuttaa keuhkissa tahtoo, voimme luottavaisin mielin kastaa lapset. Kastetut lapset ovat uskovia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.

Olennaista on, että kastetuille, onpa heidät kastettu minkä ikäisinä tahansa, opetetaan Jumalan sanaa. Tällä tavoin usko säilyy ja vahvistuu. Kaste on armonväline, jonka kukin voi ottaa vastaan vain kerran. Sana on myös armonväline, jota jokaisen uskovan tulee jatkuvasti käyttää. Sanan oppiminen kasvattaa kasteen lahjojen tuntemisessa. Samalla se ohjaa myös käyttämään kastetta jokapäiväisen kilvoituksen voimanolteenä, kuten Paavali opettaa: “Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” (Room. 6:4)

Kasteen käyttäminen jokapäiväisessä uskonkilvoituksessa merkitsee siis jatkuvaa turvautumista Vapahtajan armoon ja kilvoittelua sen voimalla.

Kimmo Närhi

Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

11. LUKU

1. Avaa ovesi, Libanon, että tuli kuluttaisi sinun setrisi.

1. Tähän saakka hän on julistanut Kristuksen valtakuntaa ja evankeliumin voimaa ja hedelmää, nimittäin uskoa pakanoissa, mutta nyt hän tässä julistaa Jerusalemin temppelin ja Juudan kansan hävitystä. Sillä he halusivat säilyttää vanhan valtakunnan eivätkä halunneet ottaa uutta vastaan. Sen takia he joutuivat turmioon ja menettivät molemmat. Hän sanoo vastarakennettua temppeliä "Libanoniksi" sen tähden, että se oli rakennettu Libanonin setreistä. Kielimiehet puhuvatkin synekdokee -kielikuvasta, missä osan nimi tulee nimeksi kokonaisuuden sijaan, samoin kuin sanomme: Thüringenin metsä lämmittää monia tupia, siis puu Thüringenin metsästä jne. Tätä puhutapaan profeettaa käyttää paljon tässä kohden, epäilemättä ei ainoastaan tehdäkseen ennustukset hämäriksi, vaan säästääkseen juutalaisia, jotka siihen aikaan rakensivat temppeliä, etteivät pelosta karkottuisi työstään, kun käsittäisivät temppelin tulevan hävityksi.

2. Merkitys on siis tämä: "Avaa ovesi, Libanon", se on, sinä Jerusalemin pyhä temppeli, sinä olet oleva avoin roomalaisille, ettei kukaan voi heitä torjua eikä sinua suojella, vaan he käyvät vapaasti sisään niin kuin sinä seisoisit omasta halustasi avoinna, hylättynä, ilman minkäänlaista suojaa

ja setrinen rakennuksesi palaisi. Se tapahtuu kansan tähden, kun he eivät halunneet tuntea etsikkoaikaansa, Luuk. 19:44. Siitä seuraavassa luvussa.

Jae 2. Valittakaa hongat, sillä setrit ovat kaatuneet, ja hävitetty on tuo ihana rakennus.

3. Hän käskee honkia valittamaan, toisin sanoen hongat ja setrit antoivat juutalaisille aihetta valitukseen temppelin hävityksessä, kun sekä hongat, setrit että koko ihana rakennus luhistui, hävitettiin ja poltettiin, kuten myös Daniel 9:26 julistaa.

Valittakaa, te Baasanin tammet, sillä sankka metsä on hakattu kumoon.

4. Tällä hän mielestäni tarkoittaa koko Jerusalemin kaupunkia, joka oli rakentanut talonsa Baasanin tammi-metsästä, niin että sitä sanotaan myös Baasanin metsäksi, kuten edellä [kohta 1] temppeliä sanottiin "Libanoniksi". Baasan on näet Raamatussa kuulu tammistaan, kuten Libanon setreistä ja hongista. Hän sanoo Jerusalemia sankaksi metsäksi, sillä se oli vahva kaupunki, kuten roomalaiset itse tunnustivat.

Jae 3. Kuuluu paimenten valitusta, sillä heidän ihana rakennuksensa on hävitetty.

5. Näitä ovat ylimmäiset papit ja kirjanoppineet, joiden on määrä kaita kansaa sen paimenina. Näitäkään ei säästetty, vaan heidän ihana palatsinsa ja mahtavat rakennuksensa täytyi tu-

houtua niiden mukana, jotka olivat ne sisustaneet sellaisiksi, että voisivat asua niissä ikuisesti.

Kuuluu nuorten leijonien ärjyntää, sillä Jordanin loisto on hävitetty.

6. Näitä ovat Jerusalemin hallitusmiehet ja rikkaimmat. Kaikkien täytyy valittaa sitä. Sillä ei ole jäänyt kiveä kiven päälle.

7. "Jordanin loisto" on myös sanakäänne. Luulen hänen tarkoittavan sillä kaupungin ja rakennuksen ihanaa koristelua, kuten tiiliä, marmorია, palmuja, vaskea, kuparia, kultaa ja muita sellaisia aarteita, joita Jordanilta tuotiin Jerusalemiin ja joita valmistettiin Jordanin tienoilla. Salomo näet antoi valaa kaikki vaskiastiat Jordanilla, 1 Kun. 7:46.

Jakeet 4 ja 5. Näin sanoo Herra, minun Jumalani: "Kaitse teuraslampaita, sillä niiden omistajat teurastavat niitä eivätkä pidä sitä syntinä, myyvät niitä ja sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen nyt rikas.

8. Tässä hän alkaa julistaa ja kertoa ne synnit ja syyt, joilla he ansaitsivat tuon hävityksen. Niitä on kolme: Ensimmäinen on väärä opetus. Toinen on ahneus ja se, että ahneuden vuoksi opettavat väärin. Kolmas on se, että he myyvät, kieltävät ja hylkäävät Kristuksen. Ensimmäisen syyn hän ilmaisee sanomalla: "Kaitse teuraslampaita." Tämän profeetta sanoo edustaen Jumalan persoonaa Kristukselle, että hän kaitsisi. Silloin hän huomaisi, miten on kansan laita, nimittäin, että hän löytäisi vain teurastajalampaita. Kristus näet löysi pelkkiä susia, varkaita ja murhaintia, se on, vääriä opettajia kansassa, kuten hän itse sanoo Joh. 10:1,12. Sik-

si hän sanoo heitä syystä teurastajalampaiksi. Fariseukset ja kirjanooppineet näet teurastivat ja surmasivat heitä kuin varkaat ja sudet väärällä opillaan, ja tekivät sitä niin itsevarmoina, etteivät ottaneet sitä lainkaan tunnolleen, vaan luulivat tekevänsä aivan hyvin ja oikein. Sellainen on kaikkien murhaavien ja suden kaltaisten opettajien tapa, jolla he kerskuvat toimivansa paremmin kuin muut, terveelliset opettajat. Sen vuoksi he tekevät syntiä myös Pyhää Henkeä vastaan niin, ettei heidän syntiään voida antaa anteeksi, vaan sen täytyy joutua rangaistavaksi. Sillä he eivät ainoastaan tee syntiä, vaan puolustavat syntiään oikeana tekona ja kaikella röyhkeydellä. Sillä synti täytyy tunnustaa ja sitä täytyy katua, jos sen on määrä tulla anteeksiannetuksi.

9. Toisen synnin hän osoittaa sillä, että he myivät lammasparkoja, se on, kuten pyhä Pietari 2 Piet. 2:3 sanoo: "Ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä." Tätä kiskomista Sakarja sanoo tässä "myymiseksi". Sillä fariseukset olivat panneet toimeen oikeat markkinat uhreineen [Joh. 2:13ss.], samoin kuin meidän [paavilaiset] pappimme ovat messulla, aneilla ja muilla jumalal palveluksilla myyskennelleet meitä ja kiskoneet meistä hyötyä, sillä he ottavat rahaa ja tavaraa meiltä ja myyvät meitä perkeleelle. Tämä antaa pyhän aneansion ja muita hyviä tekoja, joiden varaan me rakennamme ja joiden varassa siis menemme helvettiin. Ja samoin kuin he eivät ota tunnolleen väärää oppia, kuten sanottu, heillä ei myöskään ole omaatuntoa kiskomisestaan, vaan he luulevat tekevänsä ai-

van hyvin ja kiittävät ja ylistävät Jumalaa, että ovat sillä niin rikastuneet. “Kiitetty olkoon Herra, että olemme rikkaita”, he sanovat, nyt meillä menee hyvin. Sillä rikastumisemme on merkki siitä, että se miellyttää Jumalaa, vaikka tässä julistetaan päinvastaista.

10. Tässä kohden olisi paljonkin sanottavaa siitä, kuinka mestarillisesti profeetta kuvaa vatsanpalvojen ja väriin opettajien laadun heidän sokeudessaan, itsevarmuudessaan, ahneudessaan ja siinä, kuinka he eivät ylistä Jumalaa hänen armostaan eikä laupeudestaan, vaan rikastumisestaan, toisin sanoen, vatsan tähden ja ajallisten asioiden ja nautinnon tähden. Muuten he jättävät Jumalan ja Jumalan asiat rauhaan.

Ja joita niiden paimenet eivät säälineet.

11. Se on: he murhasivat heitä sielun puolesta väärällä opilla ja ryöstivät heidän omaisuuttaan teeskentelyllään, eikä siinä ollut mitään määrää eikä loppua, saati sääliä, vaan mitä kauemmin he sitä harjoittivat, sitä enemmän ja suuremmaksi he tekivät murhaamisensa ja ryöstämisenä kaikessa samalla tavalla kuin tapahtui meillekin paavilaisuudessa. Paimenten tulisi sääliä laumaa ja toimia heidän kanssaan sievästi. Mutta nyt he ovat susia, joiden laatu on säälimättömyys. Sillä sudella on sellainen paha, häpeällinen tapa, että jos se tulee lammassuojaan, vaikka se voisi syödä itsensä kaikessa rauhassa täyteen, se ei kuitenkaan syö ainut-

takaan lammasta, ennen kuin se on tapanut kaikki viimeistä myöten. Niin kylläänsä saamaton ja ahnas se on. Niin myöskään väärille opettajille ei riitä muutamien eksyttäminen, vaan he haluavat kaikki kokonaan eivätkä leppää, kun kuulevat yhdenkin hurskaan määkivän heitä vastaan. Siksi hän sanoo edellä, että heidän omistajansa surmaavat heitä, kuin jos hän sanoisi: He ovat saattaneet ihmiset valtaansa ja hallitsevat heitä, kuten junkkerit perintötilojaan, ettei kukaan saa mukista heitä vastaan. Mutta pyhä Pietari opettaa 1 Piet. 5:3, ettei paimenien pidä hallita kristittyjä perintöomaisuutenaan. Ja Paavali 2 Kor. 1:24 ei halua hallita korintolaisten uskoa.

Jae 6. Niin minäkään en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra.

12. Sen, miten suuresti sellainen synty suututtaa Jumalaa, hän näyttää sanoessaan haluavansa katkaista kädenkin irti ja kesyttää heidät, kuten Ps. 81:13 sanoo: "Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä ajatuksissa." Mikä voisi olla suurempi viha kuin se, että Jumala antaa meidän mennä menojamme omien ajatustemme mukaan, ottaa sanansa pois ja sallii ihmisten eli itse perkeleen olla opettajanamme? Mitä muuta silloin voi olla kuin pelkkiä lahkoja ja erimielisyyttä opissa. Erimielisyydestä opissa seuraa ulkonaista erimielisyyttä riitoina ja kapinoina, kuten luemme Josefukselta, kuinka hirveitä lahkoja ja kapinoita oli Juudan kansan keskuudessa juuri ennen Kristuksen syntymää, jotta heidän siten täytyi täyttää tämä ennustus, kuten seuraa:

Katso, minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja kuninkaansa käsiin,

ja he hävittävät maan, enkä minä pelasta heitä heidän käsistensä."

13. Juuri näin kävi Juudan kansan, erityisesti saddukeusten ja fariseusten aikana ennen Kristuksen syntymää. Silloin oli pelkkiä lahkoja, sen lisäksi niin monenlaisia kuninkaita, kuten Makkabealaisten kirja osoittaa. Siitä heitä ei pelastettu, van heidät hylättiin niin, että heillä oli yhä toisia ja toisia kuninkaita, kunnes heitä tuli hallitsemaan Herodes jälkeläisineen roomalaisten asettamana. Hän täytti heti ensiksi tämän ennustuksen ja käytti julmasti miekkaa Juudan kansan keskuudessa, mutta vielä julmempaa kieltä ja oppia hän käytti fariseusten lakkoa vastaan, ja tapahtui niin kuin heillä ei enää olisi ollut Jumalaa, joka välittäisi heistä.

14. Mutta luulen, että meidän pitäisi nähdä jotakin myös paavikunnan alla. Olemmehan siinä hajaantuneina niin moniin hengellisen säädyn lahkoihin ja olleet toisiamme vastaan mitä kiivaimmin, sen lisäksi on syntynyt niin paljon sotia paavin, keisarin, kuninkaitten ja ruhtinaitten välille, että on kamalaa siitä lukea ja kuulla, kuin Kristusta ei enää olisi kirkossa. Hän on totta tosiaan jättänyt meidätkin tulemaan toimeen keskenämme tähän asti, kun ei ole ollut muuta kuin sielun ja ruumiin murhaamista, ja tosiaan pelkkä perkeleen hallinta on ollut käynnissä eksyttäen ja murhaten väellä ja voimalla. Perkele on murhaaja ja valehtelija [Joh. 8:44]. Sen hän on todistanut meille runsaasti paavikunnassa, kuten hän jälleen alkaa uusien henkien ja lahkojen avulla. Siellä, missä Jumala ei ole kotona, käy niin.

...jatkuu

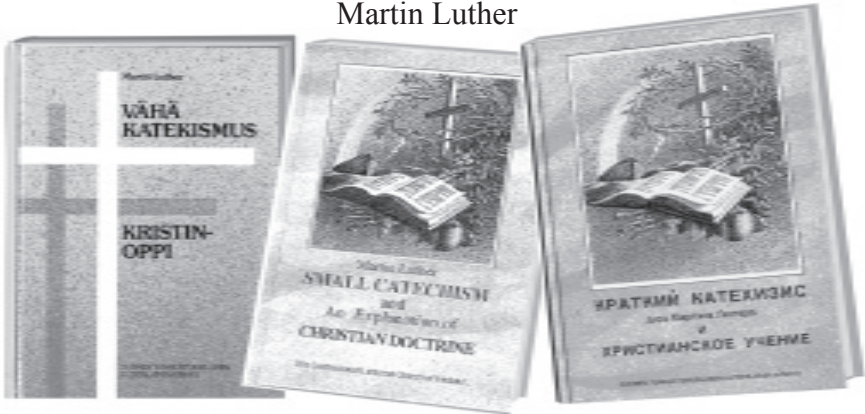
STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2006	Hinnat euroina
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliheruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallista ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälkkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2, Kehitysoopin kulisseista (Pälkkö)	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18 -24 (Luther)	49,00
Kaukainen voittolaulu, Ilmestyskirjan selitys (Becker) nid.	4,00
“ “ sid.	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard)	42,00
Raamatun inspiiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta	22,00
“ “ “ irtonumero	2,50
Lähetystyön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, Se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

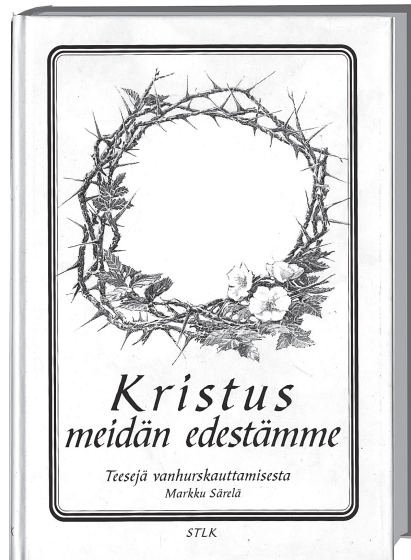
Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Markku Särelä

Kristus meidän edestämme

Kirjan on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle.

256 sivua **Ovh. 17 euroa**

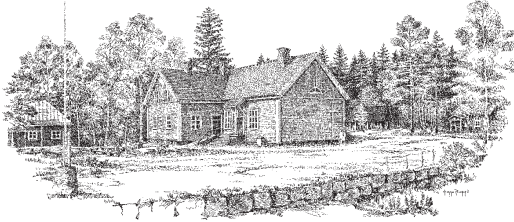

Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot. Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä. Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi. Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen. Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi: "Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat." Sen kuultuansa he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Ap.t. 5: 13-21

Aikuisten raamattuleiri

Oriveden Siitamajalla 11.-16.7.2006

Jumalan seurakunta evankeliumin turvissa ja evankeliumin työssä

Tiistaina 11.7.   **12.00** Lounas
                           13.30 Alkuhartaus,
                           15.00 SK-lauluja,
                           19.10 Iltahartaus.

Ohjelmassa muina päivinä: Aamu- ja iltahartaudet, raamattutuntisarja Apostolien teoista, oppitunteja mm. seuraavista aiheista: Seurakunnallinen yhteys perustuu opilliselle yksimielisyydelle, Olkaa aina innokkaat Herran työssä, Kuinka annamme todistuksen uskonnollisesti välinpitämättömässä ympäristössä.

Lisäksi laulutunnit, lasten ja nuorten tunnit, iltaohjelmat, todennäköisesti myös terveisiä ulkomaisilta vierailta jne.

Sunnuntaina 16.7. 9.00 Aamurukous
                           12.00 Ehtoollisjumalanpalvelus
                           n. 13.15   Lounas

Opettajina ovat pastorit Rupert Efraimson, Markku Särelä ja Kimmo Närhi. Leirimaksu koko ajalta on 105 euroa, vuorokaudelta 21 euroa. Lapset, opiskelijat, työttömät, yksinhuoltajat puoli maksua. Ilmoittautuminen viimeistään to 6.7. Kimmo Närhille Rajakatu 7 15100 Lahti, puh. 03 -7823 097, 040 - 756 7659, sähköposti: "kimmo.narhi@luterilainen.com".